

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

II. Filii sacerdotum non debent ad ordines admitti, nisi in monasterio vel canonica regulari vita fuerint probati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

PARS XIX.

DE ORDINATIONE
FILIORVM SACERDOTVM, ET EISDEM
in ecclesiis paternis non tolerandis.

CAP. I.

Idem VVigornienſi epiſcopo.

CONQVERENTE nobis Milone clerico, quod cum R. presbyter ecclesiam beatæ Mariæ de * VVicun, tanquam persona diutius habuisset, & post mortem eius idem Milo a Richardo Paciford domino fundi tibi fuisset præsentatus, R. filius presbyteri in sacerdotio genitus, institutionem ipsius clerici visus est impedire, & ad habendam eandem ecclesiam modis omnibus, quibus potest, adspirat. Quoniam igitur indignum est, & canonicæ obuiat functioni, vt filii debeant patribus in ecclesiis succedere: nos ad enormitatem istam eradicandam solícite volentes & diligenter intendere, fraternitati tuæ, &c. quatenus si publicum est & notorium, patrem prædicti R. in præscripta ecclesia personatum habuisse, filium eius ibidem ministrare, aut eiusdem ecclesiæ personatum habere nullatenus patiaris. Sed si forte * aliqua causa institutus est, ibi *^{alia} eum, appellatione remota, auctoritate nostra non differas amouere, & memoratum Milonem, sicut fuerat ad ipsam ecclesiam præsentatus ab eo, ad quem præsentatio spectare dinoscitur, ibi, dummodo alias idoneus sit, contradictione & appellatione cessante, non postponas recipere, ipsumque facias prædictam ecclesiam quiete possidere.

CAP. II. *Idem Dunelmensi epiſcopo.*

Quod super his, de quibus dubitas, a nobis postulas edoceri, & ab animo tuo dubitationem auferri, sollicitudinem tuam & diligentiam, sicut dignum est, commendamus: & consultationi tuæ libenter in eo quod possumus respondemus. Inde est quod a nobis deuotio tua postulauit, vtrum filii sacerdotum, si idonei inuenti fuerint, ad sacros ordines promoueri possint, vel eis cura animarum committi. Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod filii sacerdotum, nisi in monasterio vel canonia regulari, si probatæ

ANNO
CHRISTI
1179.

probata vitæ fuerint & conuersationis habiti, ad diaconatum vel sacerdotium non debent admitti.

CAP. II. *Pars capituli; Ex insinuatione.*

Ad præsentiam nostram accedens R. presbyter, tacita veritate quod esset filius sacerdotis, per fraudem a nobis literas impetrauit, vt ecclesia de Bilesbi, in qua R. pater eius ministrauerat, capellanus existeret. Quia vero nulli Fraus & dolus nulli debet esse bono. fraus vel dolus patrocinium præstare debet, discretioni tuæ, &c. quatenus infra 40. dies post harum literarum susceptionem, rei veritatem diligenter inquiras: & si tibi constiterit, quod memoratus R. sit in sacerdotio genitus, & quod pater eius in eadem ecclesia ministrauerit, non obstantibus literis nostris, ipsum exinde, omni occasione & appellatione cessante, amoueas.

CAP. IV. *Idem VVigorniensis episcopo.*

Præsentium tibi auctoritate iubemus, vt filios sacerdotum in paternis ecclesiis ministrare, vel eas occasione aliqua obtinere nullatenus permittas, & ipsos ab ecclesiis in quibus patres eorum ministrare noscuntur, cessante omni appellationis obstaculo studeas penitus amouere.

CAP. V. *Idem Londoniensis episcopo.*

Veniens ad præsentiam nostram VV. presbyter lator præsentium, supplici nobis assertionem proposuit, quod cum ipsum ad ecclesiam sancti Laurentii de Nouoburgo, quam ei concessisti & assignasti, articulasses, & ad eandem in presbyterum ordinasses, ipsum postea præscripta ecclesia spoliasti, eo quod pater eius in præscripta ecclesia ministravit. Quia vero ad nostrum spectat officium, viris ecclesiasticis paterna prouisione consulere, fraternitati tuæ, &c. quatenus si tibi innotuerit, quod pater eiusdem presbyteri in præscripta ecclesia ministraverit, quando eum instituiti, ipsam eidem, dilatione & appellatione cessante, in pace dimittas, amoto alio si quem instituiti. Verum si te ignorante, quod pater eius in eadem ecclesia ministraverat, ipsam ei assignasti, ex quo ad ecclesiam ipsam eum in presbyterum ordinasti, sibi restituas, donec in alia ecclesia ei prouideas, vnde honeste valeat sustentari, & sibi nullam super præscripta ecclesia molestiam vel grauamen inferas.

Concil. Tom. 27.

liii